

መግቢያ

ቅዱሴ ቃሉ የግእዝ ነው። የግእዝ ቤተ ሰብ በሆኑት በሌሎችም የሴም ቋንቋዎች ሁሉ በዕብራይስጡም፣ በሱርስቲም፣ በወረቢውም ቃሉ ተመሳሳይ ነው። ወደ አማርኛችን ሲመለስ፣ ባጭሩ ምስጋና ማለት ነው። እንደ ቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት፣ ቅዱሴ ሲባል ከቅዱስ ቍርባን ጋር የሚፈጸም ዐቢይ ጸሎት ነው። ሰባሌና ውዳሴ የተባሉት የግእዝ ቃላትም ጸሎተ ቅዱሴ በሚለው ክፍል ይታቀፋሉ።

ጸሎተ ቅዱሴ ለሌሊቱና ለመግልቱ ሰዓታት፣ ለማኅሌቱና ለሰብሐተ ነግሁ (ለጥዋትና ለሠርክ ጸሎት) ማሳረጊያና ማጠቃለያ ነው።

ቅዱሴ በቀኖና ቤተ ክርስቲያን ጸሎተ ቅዱሴ እየተባለ ይጠራል። ማናቸውም የኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን እምነት ተከታይ የሆነ ሁሉ፣ በቅዱሴ ጊዜ በቤተ ክርስቲያን እየተገኘ፣ ጸሎተ ቅዱሴውን በመሳተፍ ቅዱስ ቍርባን እንዲቀበል፣ በቀኖና ቤተ ክርስቲያን ታዘዘል።

ስለዚህም ከካህናት ጀምሮ እስከ ተራው ምእመን ድረስ ያለው ሁሉ፣ በቅዱሴ ጊዜ በቤተ ክርስቲያን እየተገኘ የሚነበበውን መጽሐፍ፣ የሚዘመረውን መዝሙር፣ የሚጸለየውንም ጸሎተ ቅዱሴ በእዝነ ልቡና በብረክ ኅሊና ሆኖ መስማት፣ ተሰጥዎውንም መቀበል ይገባዋል። ጸሎተ ቅዱሴውም እስኪፈጸም ድረስ መታገሥና መጸልይም አለበት። በመጨረሻም ድኅነተ ነፍስ የሚሰጠውን የጌታችንን ሥጋና ደም መቀበል ይገባዋል። ይህን የማይፈጽም ከሆነ ግን፣ ከማኅበረ ክርስቲያን መለየት እንዳለበት ቀኖናው ያዘዛል። ይህንንም ለመረዳት በጸሎተ ቅዱሴው መግቢያ፣ በዜማ፣ «ሃሌ ሉያ፣ እመቦ ብእሲ እምእ መናን...» የተሰኘውን ቀኖና ጠንቅቆ ማወቅ፣ ልብ ብሎም ማስተዋል ተገቢ ነው።

ጸሎተ ቅዳሴ በሦስት ታላላቅ ምድብ ይከፈላል፡-

ክፍል ፩. ከቤተ ልሔም አንሥቶ፣ ካህኑ በቤተ መቅደሱ ተገኝቶ፣ «ሚመጠን ግርምት ዛቲ ዕለት...» እያለ እስከሚያቀርበው ጸሎት ድረስ ያለው ክፍል ነው።

በዚህም ክፍል መሥዋዕት የምንለው ቊርባን (ኅብስቱና ወይኑ) ቤተ ልሔም ወይም ምሥጢር ቤት በምትባለው ከቤተ መቅደሱ በስተምሥራቅ ባለችው፣ ራሱን በቻለ አጥር በተከበበችው ቤት ውስጥ፣ በቀኖና የታዘዘው ጸሎት እየተጸለየ ይዘጋጃል።

በቤተ ክርስቲያኑም ውስጥ፣ የዕለቱ ቀዳሴያን (ልኡካን) የሚለብሱአቸው አልባሳተ ክህነት (የመቀደሻ ልብሶች) በሊቀ ጳጳሱ፣ ሊቀ ጳጳሱ ከሌለም በዐቢይ ካህን (በሊቀ ደብሩ) ይባረካሉ። ከዚያም ልኡካኑ በቁመት፣ በሰውነት ልክ የሚመጥናቸውን እያዩ ይለብሳሉ።

ዋናው ካህን (ሠራዒው) ወደ ቤተ መቅደሱ ገብቶ፣ የታዘዘውን ጸሎትና ስግደት ያደርሳል። ከዚያም ወደ መንጠላዕቱ (ወደ መጋረጃው) ውስጥ ለመግባትና መጋረጃውን ለመግለጥ የሚያስችለውን ጸሎት ይጸልያል። በመቀጠልም ንዋያተ ቅድሳቱን ማለት (ጻሕሉን ጽዋውን፣ ዕረፈ መስቀሉን፣ ማንካውን፣ መሶበ ወርቁን) በሊቀ ጳጳሱ፣ ሊቀ ጳጳሱ ከሌለም በዐቢይ ካህን ያስባርካል። ሁለቱም ከሌሉ ራሱ ይባርካል።

በጻሕሉ፣ በጽዋው፣ በዕርፈ መስቀሉ ላይ፣ በመሶበ ወርቁ ላይና በማኅፈዳቱ (በአልባሳቱ) ላይ የሚጸለየው ጸሎት እንደ በቃም፣ ጻሕሉን፣ ጽዋውን በማኅፈዳቱ ያከብራል (ያለብሳል)። በዚህ ክፍል እንዲጸለይ የታዘዘውን ሁሉ ከፈጸመ በኋላ፣ ዲያቆናቱና ንፍቀ ካህኑ (ረዳቱ) ቊርባኑን በመሶበ

ወርቁና በጽዋ አድርገው፣ በታላቅ ክብርና በማዕጠንት ከቤተ
ሉቃስ ወደ ቤተ መቅደሱ ይዘው ይገባሉ።

ክፍል ፪. ካህኑ፡ «ሚመጠን ግርምት ዛቲ ዕለት...» በሚ
ለው ሁለተኛው የጸሎት ቅዳሴ ክፍል ይጀመራል፤ ሌሎቹንም
ጸሎቶች ያደርሳል። በዚህ ጊዜም ካህናቱና ምእመናኑ
በቀኖናው የታዘዘውን ጸሎት በዜማ ያደርሳሉ።

ይህ ክፍል ዐበይት የሆኑትን (ዋና ዋናዎቹን) ጸሎቶችና
ዜማዎችን ያካተተ ነው፤ በዚህም ክፍል በቅደም ተከተል፡-

አሐዱ አብ ቅዱስ

ነኡቲ ለገበሬ ሠናያት

ንስግድ

ፍትሐት ዘወልድ (የንስሐ ጸሎት)

በእንተ ቅድሳት (የምልጃ ጸሎት) ይደርሳል።

የሐዋርያት መልእክታት ይነበባሉ፤

ቅዱስ ወንጌል ይነበባል፤

ትምህርተ ወንጌል ይሰጣል።

ከዚህም ተያይዞ፤

ጸሎተ አስተብቅቶ የምልጃ ጸሎት፡-

ስለ ቤተ ክርስቲያን አንድነት

ስለ ብፁዓን ሊቃነ ጳጳሳት ዕቅደት (ጥበቃ)

ስለ ማኅበረ ክርስቲያን አንድነት ይጸለያል።

በዚህ ክፍል የኦርቶዶክስ ሃይማኖት መሠረተ እምነት
የሆነው «ጸሎተ ሃይማኖት» የተሰኘው አንቀጽ ሃይማኖት በን
ባብ ወይም በዜማ በኅብረት ይጸለያል። በመጨረሻም እግዚ
አብሔር ፍጹም ሰላምንና ፍቅርን ይሰጥ ዘንድ፤ ስለ እውነተኛ
ሰላምና ፍቅር ይጸለያል። በዚህ ካህኑ ምእመናን በንስሐ እየታ
ደሱ (እየታጠቡ)፤ ሥጋውንና ደሙን እንዲቀበሉ ይመክራል፤
የኅጻብተ እድ (እጅን የመታጠብ) ሥርዓትም ይፈጸማል።

በጸሎተ እማኜ ጊዜ፣ ኤጲስ ቆጶሳት ከኤጲስ ቆጶሳት ጋር፣ ካህናት ከካህናት፣ ዲያቆናት ከዲያቆናት፣ ወንዶች ከወንዶች፣ ሴቶች ከሴቶች ጋር በክርስቲያናዊ ፍቅር እጅ ይነሣሳሉ። የሚለመድ ቢሆን፣ ደግሞም መለመዱ ተገቢ ነውና፣ እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያምና ቅድስት ኤልሳቤጥ እንዳደረጉት ትከሻ ለትከሻ መሳሳሙ የበለጠ ይሆናል፤ ምክንያቱም ሐዋርያው፣ «በተቀደሰ አሳሳም ሰላምታ ተሰጣጡ ይላልና (፩ኛ ተሰ.፩፣ ፳፮)።»

እስካሁን በጸሎተ ቅዳሴ ጊዜ እንደሚታየው ግን፣ የሚቀድሱት ቀሳውሰትና ዲያቆናት በአራቱ መእከን ዓለም እየተዘዋወሩ እጅ ሲነሡ ይታያል። ነገር ግን ይህ ሥርዓት ከቀኖና የሌለ፣ እንዲሁ በዘልማድ ብቻ የሚሠራ ነውና መቅረት ስላለበት፣ ቅዱስ ሲኖዶስ ውሳኔ ሊሰጥበት ይገባል የሚል እምነት አለን።

ከፍል ፫. ይኸኛው፣ ከፍ ብለን ከጠቀስናቸው ከፍሎች ይልቃል፤ ከዚህ የተነሣም ፍሬ ቅዳሴ እየተባለ ይጠራል፤ አኩቴተ ቀርባን በተሰኘው ጸሎት ይጀመራል፤ እትው በሚባለው የማሰናበቻ ቃል ይረጸማል። ቃሉ የግእዝ ሲሆን፣ ትርጉሙም ምስጋና ማለት ነው። በዚህም መሠረት ቅዳሴአችን አኩቴተ ቀርባን ዘአበዊን ቅዱሳን ሐዋርያት ብሎ ይጀምራል። የአባቶቻችን የቅዱሳን የሐዋርያት የቀርባን ምስጋና ማለት ነው።

በዚህ ዐቢይ የምስጋና ጸሎት፣ በጸሕል የተቀመጠው ኅብስት፣ በጽዋም የተቀዳው ንጹሕ ወይን፣ አኩቴተ ቀርባን ተብሎ በተጀመረው የምስጋና ጸሎት ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር፣ ደመ ወልደ እግዚአብሔር ወደ መሆን የሚለወጥበት፣ ካህናቱ፣ ምእመናኑ ቅዱስ ሥጋውን፣ ክቡር ደሙን የሚቀበሉበት ጊዜ በመሆኑ፣ በእርግጥ ታላቅ ክፍል ነው፤ ፍሬ ቅዳሴ እየተባለ የሚጠራውም በዚህ ምክንያት ነው።

ቤተ ክርስቲያናችን በተለያዩ ወቅቶች፣ በተለያዩ በዓላት፣ በተለያዩም አጽዋማት መድባ የምትቀድስባቸው ዐሥራ ስድስት የአኩቴተ ቊርባን ቅዳሴያት እንዳሉን የቤተ ክርስቲያናችን የታሪክ መዛግብት ያረጋግጣሉ። እነዚህም፡-

- ፩. ቅዳሴ ሐዋርያት (አኩቴተ ቊርባን ዘሐዋርያት)
- ፪. ቅዳሴ እግዚእ (አኩቴተ ቊርባን ዘእግዚእ)
- ፫. ቅዳሴ ዮሐንስ (አኩቴተ ቊርባን ዘቅዱስ ዮሐንስ ወልደ ነጉድጓድ)
- ፬. ቅዳሴ ማርያም (አኩቴተ ቊርባን፣ ጉስዓ ልብዩ)
- ፭. ቅዳሴ ዘሠለስቱ ምእት ዐሠርቱ ወስምንቱ አበው
- ፮. ቅዳሴ ዘቅዱስ አትናቴዎስ (በ፲ኛው ምእት ዓመት የእስክንድርያ ፓትርያርክ የነበረ)
- ፯. ቅዳሴ ዘቅዱስ ባስልዮስ
- ፰. ቅዳሴ ዘቅዱስ ጎርጎርዮስ (የሆሣዕና ቅዳሴ)
- ፱. ቅዳሴ ዘቅዱስ ኢጲፋንዮስ ዘቆጵሮስ
- ፲. ቅዳሴ ዘቅዱስ ዮሐንስ አፈ ወርቅ (በመድኃኔ ዓለም በዓል የሚቀደስ)
- ፲፩. ቅዳሴ ዘቅዱስ ቄርሎስ ዘእስክንድርያ
- ፲፪. ቅዳሴ ዘቅዱስ ያዕቆብ ዘሥሩግ (በበዓል መላእክት የሚቀደስ)
- ፲፫. ቅዳሴ ዘቅዱስ ዲዮስቆሮስ (በዘመነ ልደትና በዘመነ ትንሣኤ የሚቀደስ)
- ፲፬. ቅዳሴ ዘጎርጎርዮስ ካልእ (በበዓል ልደት የሚቀደስ)
- ፲፭. ቅዳሴ ዘቅዱስ ያዕቆብ ሐዋርያ (የጌታ ወንድም የሚባለው፣ ነገር ግን ባሁኑ የማይቀደስ)
- ፲፮. ቅዳሴ ዘቅዱስ ማርቆስ (የወንጌላዊው የቅ. ማርቆስ፣ ይህም ባሁኑ ጊዜ አይቀደስም)

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት
The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order

www.ethiopianorthodox.org

እነዚህን እኛ በግእዙ አኩቲ ቀራጫን የምንላቸው ቅዳሴ
ያት፣ በዕርኡ (በግሪክኛው) የቃል ብሂል አናፎራስ (Anaphoras)
እየተባሉ ይጠራሉ፤ የቀራጫን ጸሎታት (ጸሎቶች) ማለት ነው።

በጸሎተ ቅዳሴያት ብዛት፣ ቤተ ክርስቲያናችን ከሕንድ ማላ
ቫር ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ቀጥላ የክብር ቦታ ይዛለች።
የሕንድ ማላቫር ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ከስድሳ በላይ የጸ
ሎተ ቀራጫን ቅዳሴዎች ባለቤት ስትሆን፣ የኢትዮጵያ ኦርቶዶ
ክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ግን በቀኖና የታወቁ ዐሥራ ስድ
ስት ጸሎተ ቅዳሴያት አሉአት። የቅዱስ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሰጫ
መሆንዋ የሚነገርላት መግዛ ቅዳሴ የተሰኘች ሌላ ጸሎተ ቅዳ
ሴም አለች፤ ነገር ግን በጥንቱ የጸሎታት ቅዳሴ መዝገብ አትታ
ወቅም። ሆኖም በሥነ ሥርዓት ተዘጋጅተው የሚገኙ፣ በጥንታ
ውያኑ ቅዱሳን አባቶች ስም የሚጠሩት፣ እነዚህ ሦስቱ የአኩ
ቲተ ቀራጫን ጸሎተ ቅዳሴያት (ቅዳሴዎች)፣ እንደ ሌሎቹ
ቅዳሴዎች ሁሉ፣ በአገልግሎት ላይ እንዲውሉ ቅዱስ ሲኖዶስ
ተነጋግሮ ውሳኔ ቢሰጥበት መልካም ነው እንላለን።

እንደሚታወቀው፣ ጸሎተ ቅዳሴ ካህናቱ ብቻ፣ ዲያቆናቱ
ብቻ በንባብ በዜማ የሚቀበሉት፣ ምእመናንን የሚያገልል
ጸሎትና ምስጋና አይደለም። ከጸሎቱ ከምስጋናው ግማሽ በግ
ማሽ ያህሉ የምእመናን ድርሻ ነው ማለት ይቻላል። ይኸውም
ይታወቅ ዘንድ የቅዳሴው ሥርዓት ገና ጥንቱን ሲዘጋጅ፡-

- ይበል ካህን (ይ.ካ.)
- ይበል ንፍቀ ካህን (ይ.ካ.ን.)
- ይበል ዲያቆን (ይ.ዲ.)
- ይበል ንፍቀ ዲያቆን (ይ.ዲ.ን.) በማለት ብቻ አልተወሰነም።
- ይበል ሕዝብ (ይ.ሕ.) ብሎ የምእመናንንም ድርሻ እንደ
ዚሁ አስቀምጦታል። ይበል ሕዝብ (ይ.ሕ.) የሚለው
ቃልም ጸታን፣ ዕድሜን አይደለም፤ አይገድብም። በተለ
ምዶ አስቀዳሽ የሚባለውን ምእመን ሁሉ ያጠቃልላል።
የምስጋና ጸሎቱም፣ የአገልግሎቱም፣ የበረከቱም ተሳታፊ
ያደርገዋል።

መጽሐፉም ጎላ ጎላ ባሉ ፊደላት ተጽፎ መቅረቡ ሌላም ጥቅም
አለው፤ የዕድሜን ጸጋ ካባ የተገናኝ ለባቶችና እናቶች ተሰጥ
→ ከ ይህም፤

ዎውን በሚቀበሉበት ጊዜ፤ ሊያጋጥም፤ የሚችለውን የማንበብ ችግር ያስወግድላቸዋል፤ ጸሎተ ቅዳሴውን በጥምና ለመከታተል ያስችላቸዋል።

ምእመናን የሥርዓተ ቅዳሴውን ምስጋናና ጸሎት፤ የምስጢሩንም ታላቅነት በሚገባ እንዲረዱና እንዲጠቀሙበት በማሰብ፤ ይህ የመጽሐፈ ቅዳሴ ተሰጥዎ ከዚህ በፊት በተለያዩ ጊዜያት በተመሳሳይ ከተዘጋጁት ሁሉ በሁለት ምክንያቶች ልዩ ሆኖ ቀርቦአል፡-

፩. መጽሐፉ የሚያካትተው የሕዝብ ድርሻ የሆነውን ቃለተሰጥዎ ብቻ ሳይሆን፤ ቀዳሴያዩ ካህናትና ዲያቆናት ከሚያነጻጽሩት ከሚያዘሟቸው ክፍሎች ዋና ዋናዎቹን ጨምሮ ይዞአል።

፪. ቅዳሴ ዘሐዋርያት፤ ቅዳሴ ዘእግዚእና ቅዳሴ ዘዲዮስ ቆሮስ ራስ ራሳቸውን ችለው ተዘጋጅተዋል፤ ወደ ኋላ ሄዶ ገጽ በማገልበጥ የሚጠፋውን ጊዜና መደናገር አስቀርቶአል።

በጸሎተ ቅዳሴው ላይ ዲያቆኑ «አውሥኡ» ሲል ተሰጥዎውን በመቀበል ሁላችንም በዜማ «ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ጸባዎት ፍጹም ምሉዕ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲከ» በማለት ድምፃችንን ከፍ አድርገን የምናሰማው ቃል፤ በላይ በአርያም ልዑል እግዚአብሔር ዘወትር በፍርሃት በረዕድ ሆነው ከሚያመሰግኑት ከሱራፊል ከኪሩቤል ጋር (ኢ.ሳ.፮፥፫፤ ራዕ.፩፥፰) በምስጋና የሚያስተባብረን፤ አንድ የሚያደርገን፤ ከመዐርገ መላእክትም የሚያደርሰን ምስጋና መሆኑን ዐውቀን፤ እኛም እንደ እነርሱ በፍርሃት በረዕድ ሆነን ጸሎተ ቅዳሴውን መከታተል፤ ተሰጥዎውንም መቀበል ይገባናል።

ይኼም ብቻ አይደለም፤ ከኃጢአት፤ ከበደል፤ ከክፋት፤ ከተንኮል ርቀን ሁሌም በንስሐ ራሳችንን አዘጋጅተን፤ ሕይወት መድኃኒት የሆነውን ሥጋሁ ወደሙን በየጊዜው እየተቀበልን፤ በኦርቶዶክስ ተዋሕዶ እምነታችን ጸንተን መኖር አለብን። ይህ ክርስቲያናዊ ግዴታችን ነውና።

ለዚህም ስለ ኃጢአታችን ስለ በደላችን ፀዋትወ መከራን
ሁሉ በፈቃዱ ተቀብሎ፤ በመልዕለተ መስቀል ተስቅሎ፤ ካሳ
(ወጅ) ከፍሎ ያዳነን፤ ይቅርታና ምሕረት፤ ቸርነት፤ ርኅራኄና
በጎነት የባሕርይ ገንዘቡ የሆነው፤ ጌታችን አምላካችን
መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይርዳን። የምሕረት አማላጅ
የሆነችው ቅድስት ድንግል እናቱ እመቤታችንም በጸሎትዋ
በአማላጅነትዋ ትታደገን፤ አሜን።